

UNDIR FÝRA EYGUM

Hvat gert tú, tá ið tú slappar av?

– Eg haldi, at dugi væl at kobla úr, og eg brúki tíð saman við familjuni. Eg fáist eisini við og havi seyðahundar, og mær dámar væl at vera einsamallur út í náttúrin.

Hvønn færoyskan sang dámar tær serliga væl?

– Tað eru nógvir góðir færoyskir sangir. Ein, sum mær dámar væl, og sum fær fólk at hugsa eitt sindur, er sangurin *Nánd*. Hann er skrivaður í einari aðrari tíð, men hann sigur okkum framvegis nakað.

– Eg havi hoyrt onkran nevnt, at tað kann vera trupult at hava ábyrgd í einum litlum samfelag, men eg eri helst tann týpan, sum trívist væl við tí, sigur Jóhan Christiansen
Mynd: Jákup Justinussen

andi árin. Vit hava 150 fólk á bíðilista til grundstykki, og tí mugu vit fáa fleiri grundstykki til vega, sigur hann.

Vaksandi virkseimið og fólkvøksturin í Eysturkommunu ger, at trýst er eisini á stovnarnar í kommununi.

– Vit hava tørv á fleiri ansingarplássum og plássum á eldraðkinum, og tað er eisini nakað, vit skulu gera nakað við komandi ár. Á eldraðkinum hava vit sett seks milliónir krónur av til at útvega nøkur pláss beinavegin og at fyrireika bygging. Vit plagdu at hava sera góða tænastráð á ansingarøkinum og á eldraðkinum, men nú eru vit komin undir trýst, og tí er neyðugt, at vit bota um støðuna komandi árin, sigur Jóhan Christiansen.

Størri álit

Nógvar av kommununum kring landið gera í lötuni útbyggingar og hava stóran rakstur. Pengar fløða í kassan í nógvum kommunum í hesum gyltu búskapartíðum, og skipanin leggur upp til, at pengarnir verða brúktir so hvørt.

– Kommunurnar eru tilvitaðar um tað, sum vit gera nú. Vit hava ongan annan møguleika enn at brúka pengarnar, sum vit fáa inn, og vit brúka teir til neyðugar útreiðslur. Vit hava ikki loyvi at savna pengar í kassanum og bíða til verri tíðir, hóast tað kundi verið skilagott. Skipanin loyvir okkum ikki tað, men vit kundu ynskt okkum tann møguleikan, sigur Jóhan Christiansen.

– Búskaparráðið finnist at kommununum tvær ferðir um árið, tí tey halda okkum brúka ov nógvar pengar. Eg kann bara siga, at kommunurnar eru ikki óforsvar-

ligar, og tá vit til dømis hava pengar til ein barnagarð, so gera vit hann. Vit kunnu ikki gera barnagarðin, tá ið vit ikki hava pengarnar, sigur Jóhan Christiansen.

Kommunurnar hava seinnu árin yvirtikið fleiri týðandi umsitingarøki í samfelagnum – eitt nú eldra-røktina og barnaansingina. Samstarvið millum kommunurnar og landið tykist tó verða nakað stríggið.

– Tað er ein trupulleiki, at samstarvið millum land og kommunur, sum skuldi verið so gott, er so vánaligt, og tað eru óneyðuga nógvar ósemjur. Eftir mínum tykki er ein høvuðsorsøk til tað, at Havnin er ov langt vekk frá øllum øðrum, og tey, sum eru í umsitingini í Havn, kenna ov lítið til forholdini uttan fyri høvuðsstaðin. Landspolitikarar og landsumsiting hava ov lítið álit á kommununum, og tað er eitt stórt problem, heldur Jóhan Christiansen.

– Eg veit ikki, um landsumsitingin í Havn heldur, at kommunurnar bara gera okkurt og ikki hugsa um avleiðingar, men soleiðis er tað ikki. Fyri tað fyrsta ber ikki til at koyra allar kommunurnar í sama bås, tí tær eru ymiskar, og síðani átti landsumsitingin at skilt betur, at vit eru fólkaðvald í einum nærdemokratii og eru kosin at umsita skattapengararnar hjá okkara borgarum. Tað gera vit við stórari ábyrgd-arkenslu. Tí skuldu landsmyndugleikar vist okkum størri álit heldur enn at halda seg kunna geva okkum boð uttan at taka støði í umstøðunum í lokalsamfelagnum, sigur Jóhan Christiansen.

UM Jóhan Christiansen

Jóhan Christiansen er 40 ára gamal og úr Leirvík – hann er hálvur gøtumaður. Hann er giftur Elsebeth Vilhelm, og tey eiga tvær døtur. Jóhan hevur lisið stjórnmálafrøði og var fíggjarleiðari á Høvdavirkinum, áðrenn hann bleiv borgarstjóri í samløgdu Eysturkommunu nýggjársdag 2009. Hann stillaði fyrstu ferð upp á kommunuvalinum í 2004 og varð valdur í táverandi Leirvíkar bygdaráð. Jóhan uppsitir haga við 100 seyðum í Gøtugjógv og hevur haga í Kunoy í røkt.